

แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว
ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

**Driving the Prevention of Violence Against Women, Children and Family
Members in Mae Sot District Tak Province**

ศิริปรียา ศิริสุนทร และ ธนัสถา โรจนตระกูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Siripreeya Sirisoonthon and Tanastha Rojanatrakul
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail : siripreeya.s@psru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว 2) เพื่อศึกษาระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว และ3) เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ จากการแจกแบบสอบถามกับประชาชน จำนวน 400 คน ที่ได้จากสูตรของยามาเน่ (Yamane) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โดยการสร้างข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า 1. สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว พบว่า 1) ปัญหาการขัดแย้งทางสังคมของครอบครัว 2) ปัญหาเศรษฐกิจของครัวเรือน 3) ปัญหาที่จากการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติด 4) ปัญหาจากบุคคลที่มาจากหลายเผ่าพันธุ์ หลายเชื้อชาติ 2. ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว พบว่า 1) จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 2) จากการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว (ศปก.ต.) หรือศูนย์พัฒนาครอบครัว (ศพค.) และ 3) จากการจัดรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็กและบุคคลในครอบครัว จากหน่วยงานในจังหวัดตาก 3. แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว พบว่า 1) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว 2) สร้างเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ 3) ประชุมเครือข่ายความร่วมมือ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย และ4) ให้ความช่วยเหลือ บำบัดผู้กระทำด้วยความรุนแรง

คำสำคัญ : แนวทาง; การขับเคลื่อน; การยุติความรุนแรง; ผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว

* วันที่รับบทความ: 16 มีนาคม 2565; วันแก้ไขบทความ 13 พฤษภาคม 2565; วันตอบรับบทความ: 18 พฤษภาคม 2565

Received: March 16, 2022; Revised: May 13, 2022; Accepted: May 18, 2022

Abstracts

The objectives of this research were 1) to study the situation of risk of violence against women, children and family members; 2) to study the system and mechanisms driving the cessation of violence against women, children and family members; and 3) to study. Approaches to driving ending violence against women, children and family members It is a combined research method. during quantitative research The questionnaire was distributed among 400 people obtained from the Yamane formula. Data were analyzed using statistics, frequency, percentage, mean, standard deviation. and qualitative research Based on in-depth interviews with 8 key informants using inference analysis techniques. The results of the research were as follows: 1. The situation of risk of violence against women, children and family members found that 1) problems in family socialization 2) problems in households' economy 3) problems arising from alcohol or drug use. 4) Problems from people from different races 2. Systems and mechanisms for ending violence against women, children and family members found that 1) from the enforcement of the Domestic Violence Victims Protection Act 2007; 2) from the implementation of the Center Actions to prevent acts of domestic violence (Sor. Kor. Tor.) or Family Development Center (Kor. Kor.) and 3) from organizing campaigns to end violence against women. children and family members from agencies in Tak Province. 3. Guidelines for driving the ending of violence against women, children and family members found that 1) Raise awareness about the problem of violence against women, children and family members; 2) Build a network of volunteers in Area 3) Cooperation Network Meeting and relevant government agencies under the law; and 4) to provide assistance. treatment of violent offenders

Keywords : Guidelines; Movements; Ending Violence; Women; Children and Families.

บทนำ

"ครอบครัว" เป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ หากประเทศชาติใดประชากรมีคุณภาพ ประเทศชาติย่อมมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือต้องมี "สถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง" ครอบครัวที่ดีเป็นพื้นฐานการหล่อหลอมให้เกิดประชากรของสังคมที่ดีมีคุณภาพ สำหรับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นทั้งปัญหาสังคมและอาชญากรรมที่นับวันยิ่งรุนแรง มีรูปแบบที่ซับซ้อน และมีจำนวนมากขึ้น ทั้งที่มีให้เห็นตามข่าวในช่องทางต่าง ๆ หรือที่ไม่ได้รับการเปิดเผยอีกเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันมีหน่วยงานและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ในการพยายามแก้ไขและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเหตุมากขึ้นและมีรูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวไม่ได้มีผลกระทบแค่ด้านร่างกายและจิตใจของผู้เป็นเหยื่อโดยตรงเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อปัญหาโรคทางจิตเวชในอนาคตอีกด้วยไม่ว่าเหตุการณ์รุนแรงนั้นจะผ่านไปเป็นระยะเวลาานเท่าใดก็ตาม นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวด้วย (สุภาวดี น้อยมณี, 2558 : 2)

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวถือว่าเป็นปัญหาที่อยู่กับสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต และทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และด้วยการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจสังคม ประเพณี และวัฒนธรรม มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้สถาบันครอบครัวของประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งรูปแบบวิถีชีวิต และโครงสร้างของครอบครัวซึ่งลักษณะครอบครัวที่เป็นครอบครัว

เลี้ยงเดี่ยวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เมื่อเกิดปัญหาในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวต้องเผชิญปัญหาด้วยตนเอง ขาดคนคอยให้คำปรึกษาหรือไกล่เกลี่ย ประกอบกับต้องดำเนินชีวิตท่ามกลางระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวได้รับความกดดันด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านจิตใจ ทั้งการควบคุมอารมณ์และทักษะในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความขัดแย้งมากมายหากสะสมเป็นระยะเวลานาน จะกลายเป็นปัญหาสะสมที่แก้ไขได้ยาก และความขัดแย้งนั้นอาจขยายเป็นความรุนแรงในครอบครัว ในที่สุด ส่งผลให้เกิดการหย่าร้างตามมา ภายหลังได้มีการบังคับใช้ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 โดยมีเจตนารมณ์ของกฎหมาย 3 ประการด้วยกัน ประการที่ 1 เจตนารมณ์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ประการที่ 2 เจตนารมณ์เพื่อปกป้องคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประการที่ 3 เจตนารมณ์เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว พร้อมทั้งมีการจัดทำคู่มือในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในการแจ้งเหตุกระทำความรุนแรงในครอบครัว การคุ้มครองความเสียหาย การบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การพิจารณาพิพากษาคดีความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนการตั้งผู้ไกล่เกลี่ยประนีประนอมไว้อย่างชัดเจน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2550 : 3)

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดตาก (สาขาแม่สอด) เป็นหนึ่งในคณะทำงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวตำบล (ศปก.ต.) ในพื้นที่ 5 อำเภอ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดตาก ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ และอำเภออุ้มผาง ปัจจุบันผู้ศึกษาได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดตาก (สาขาแม่สอด) ได้รับมอบหน้าที่ในดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ “โครงการอบรมเพื่อมุ่งเน้นการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก” และมีหน้าที่สนับสนุน “โครงการจัดตั้งศูนย์ประสานงานอัยการคุ้มครองสิทธิเด็ก เยาวชน และสถาบันครอบครัวประจำตำบล” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ จึงมีความสนใจในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ประกอบกับผู้ศึกษาเห็นว่างานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นงานวิจัยจำนวนมากที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาถึงปัจจัย สาเหตุ อัตราชุกของปัญหา การศึกษาที่มุ่งเน้นที่ผู้ถูกระทำ การรุนแรง มีงานวิจัยเพียงส่วนน้อยที่มุ่งเน้นการศึกษาแนวทาง หรือปัญหาจากการปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ และเห็นว่าการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ในประเทศไทย ยังไม่มีการรวบรวมและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ ผลการศึกษาวิจัยอยู่อย่างกระจัดกระจาย ทำให้ยากแก่การนำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง อีกทั้งสถานการณ์ของปัญหาย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

โดยการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาจกมุ่งเน้นศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งเป็นส่วนย่อยที่ใกล้ชิดกับหน่วยครอบครัวมากที่สุด ผู้ศึกษาจึงจัดทำกรวิจัยในครั้งนี้ขึ้น หากผู้ศึกษาได้ทราบถึงระบบและกลไก สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรง และแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จะทำให้เกิดองค์ความรู้เพื่อหาแนวทางปฏิบัติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
2. เพื่อศึกษาระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
3. เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ จากแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีวิธีการดำเนินดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ทั้งหมด 10 ตำบล รวม 134,417 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1) แบบสอบถาม ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สถานการณ์ความรุนแรงต่อ 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

2) แบบสัมภาษณ์ คือ สร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับ สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว

ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว และแนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ คือ ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการสร้างและปรับแบบสอบถาม นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาคคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาคคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ = 0.829

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถาม

1) ขอนหนังสือจากคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยต่อนายอำเภอแม่สอด เพื่อขอเก็บข้อมูลกับประชาชนในพื้นที่

2) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสำรวจกับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งสิ้น 400 คนชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

3.2 แบบสัมภาษณ์

1) ขอนหนังสือจากคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

2) ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

3) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

4) นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

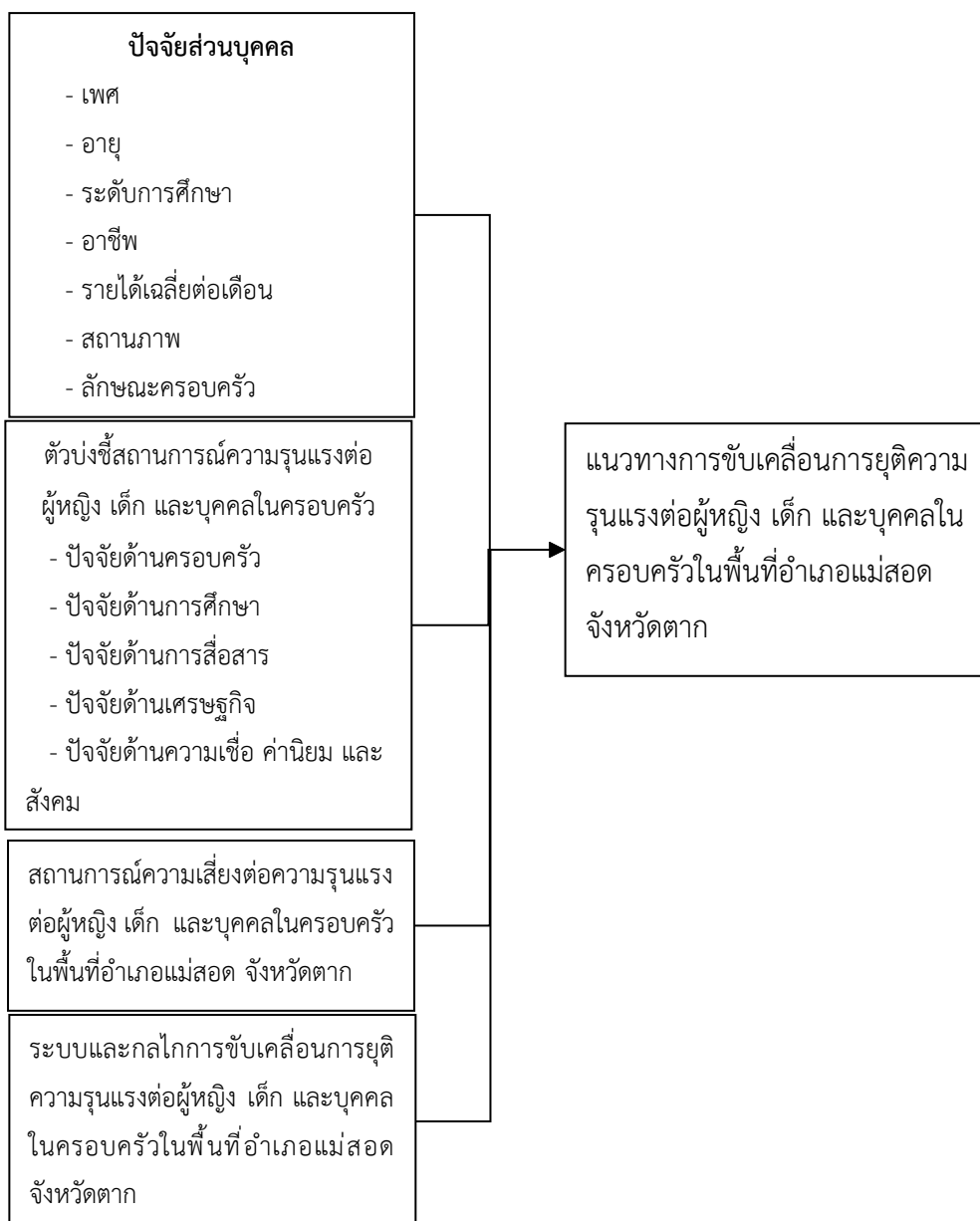
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากภาคสนามเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โดยการสร้างข้อสรุป (Analysis Induction)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

การวิเคราะห์สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเด็น ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

การวิเคราะห์สถานการณ์ตัวบ่งชี้ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเด็น ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวบ่งชี้สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยภาพรวม

(n=400)

ลำดับ	ตัวบ่งชี้สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ปัจจัยด้านครอบครัว	2.57	0.707	ปานกลาง
2	ปัจจัยด้านการศึกษา	2.47	0.914	น้อย
3	ปัจจัยด้านการสื่อสาร	2.57	0.533	ปานกลาง
4	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	3.05	0.748	ปานกลาง
5	ปัจจัยด้านความเชื่อ	2.72	0.840	ปานกลาง
ภาพรวม		2.68	0.452	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ตัวบ่งชี้สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68, S.D. = 0.452$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความเชื่อ ปัจจัยด้านการสื่อสาร ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการศึกษา ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน ผู้วิจัยสรุปสถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่าปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว เป็นปัญหาที่ทุกพื้นที่ทุกสังคมรวมทั้งในระดับประเทศ และพื้นที่อำเภอแม่สอดที่

เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้วิจัยสรุปปัญหาได้ ดังนี้ 1) ปัญหาการขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว 2) ปัญหาเศรษฐกิจของครัวเรือน 3) ปัญหาที่จากการดื่มสุราหรือใช้สารเสพติด 4) ปัญหาจากบุคคลที่มาจากหลายเผ่าพันธุ์ หลายเชื้อชาติ

ผลการวิเคราะห์ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน ผู้วิจัยสรุประบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว นั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550
การดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ได้นำเอาพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 มาใช้ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหา ทั้งการแจ้งสิทธิและสวัสดิการของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่และศาลมีอำนาจในการออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพชั่วคราว เพื่อเป็นการคุ้มครองช่วยเหลือ เยียวยาผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งการดำเนินงานเมื่อรับแจ้งผู้ประสบปัญหา กรณีความรุนแรงในครอบครัว จะมีการสอบข้อเท็จจริง เพื่อวางแผนหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา แต่ในบางกรณีถ้าหากผู้ถูกระทำฯ มีความประสงค์ที่จะแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้กระทำฯ ทางเจ้าหน้าที่จะอำนวยความสะดวกในการพาผู้ถูกระทำฯ ไปร้องทุกข์ ณ สถานีตำรวจในพื้นที่ หากในบางกรณีประเมินว่าผู้ถูกระทำฯ และบุคคลในครอบครัวอื่น จะได้รับผลกระทบหรืออาจถูกข่มขู่ หรือถูกระทำด้วยความรุนแรงซ้ำ จะอำนวยความสะดวกในการพาผู้ถูกระทำฯ ยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 เพื่อได้ให้ความคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

2. จากการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว (ศปก.ต.) หรือศูนย์พัฒนาครอบครัว (ศพค.) คณะทำงาน ศพค. ศปก.ต. ทีมสหวิชาชีพเป็นองค์กรภาคประชาชนเป็นศูนย์กลางและกลไกในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขปัญหา ให้คำแนะนำและส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ครอบครัว โดยมีการบริหารจัดการในรูปของคณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนองค์กร กลุ่ม เครือข่ายครอบครัวในชุมชนเป็นสมาชิกโดยการส่งเสริมและสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่างๆ อาทิ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น โดยใช้กระบวนการประชาคมขับเคลื่อนกิจกรรมในชุมชน ซึ่งศูนย์พัฒนาครอบครัว (ศพค.) มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาครอบครัวทุกช่วงวัย ผลักดันกิจกรรมและโครงการของ ศพค. ให้เป็นแผนครอบครัวในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครอบครัวในชุมชน รวมถึงประสานความช่วยเหลือครอบครัวที่ประสบปัญหาครอบครัวและปัญหา

ทางสังคมได้อย่างเหมาะสม ประสานเครือข่ายและหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัว รวมถึงรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับด้านครอบครัว เพื่อประสานส่งต่อหน่วยงานในการให้ความช่วยเหลือต่อไป

3. จากระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีสำนักงานต่าง ๆ มีการจัดเตรียมทรัพยากรยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็กและบุคคลในครอบครัว โดยสร้างความตระหนักในการให้ความสำคัญถึงปัญหาความรุนแรงที่ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องของครอบครัวเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งที่ผ่านมาจะมีการรณรงค์ที่แสดงออกทางสัญลักษณ์ถึงการ “ไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย ไม่กระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว” นอกจากนี้ได้มีการดำเนินงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพและภาคีเครือข่าย ในการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ไม่ให้เกิดการกระทำความรุนแรงซ้ำ รวมถึงเป็นการสร้างช่องทางในการแจ้งเหตุ นอกจากนี้หน่วยงานระดับต้นที่ที่อยู่ใกล้ชิดกับบุคคล ครอบครัวในระดับชุมชนมากที่สุด ที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและประสานส่งต่อหน่วยงานที่จะให้ความช่วยเหลือต่อไป

ผลการวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน ผู้วิจัยสรุป แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ควรมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว คือ สร้างความตระหนักต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ ผู้นำท้องถิ่นและประชาชน ในการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ว่าไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนด้วยการรณรงค์ อบรม แผะแพร่ให้ความรู้

2. มุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) อาสาสมัครพัฒนาสังคมช่วยเหลือคนพิการ (อพมก.) เป็นต้น โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกอบรมความรู้ทางกฎหมาย การประสานงาน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนผลักดันให้ระบบทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืน

3. ประชุมเครือข่ายความร่วมมือ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย เพื่อประสานงานความร่วมมือในการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ ๆ มีอำนาจหน้าที่รับแจ้ง และให้ความช่วยเหลือตามกฎหมายควรมี

ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ และมีทัศนคติต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวที่ถูกต้อง โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

4. ให้ความช่วยเหลือ บำบัดผู้กระทำด้วยความรุนแรง เพราะถือว่าเป็นผู้ป่วยกลุ่มหนึ่ง หากไม่แก้ปัญหาที่ผู้กระทำ ก็จะมีผลกระทบความรุนแรงซ้ำอีก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก” ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า ตัวบ่งชี้สถานการณ์ความเสี่ยงต่อความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความเชื่อ ปัจจัยด้านการสื่อสาร ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการศึกษา ตามลำดับทั้งนี้เป็นเพราะว่าสมาชิกในครอบครัวมีการแสดงออกถึงการแก้ไขปัญหาโดยไม่มีเหตุผล และใช้อารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนงา พรหมหันท (2560 : 2) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทายาทความรุนแรง : แนวคิดการประกอบสร้างทางสังคมต่อการจัดการประสบการณ์ความรุนแรง” จากการศึกษาวิจัย มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้ 1) กรอบแนวคิดทายาทความรุนแรง อธิบายปัจเจกบุคคลที่มีประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับ "พิษ" "ความรุนแรง" หรือ "ผลกระทบในเชิงลบ" อันเนื่องมาจากประสบการณ์ดังกล่าว ซึ่งอาจสะท้อนผ่านทัศนคติที่รุนแรง อารมณ์ที่รุนแรง จนอาจนำไปสู่พฤติกรรมที่รุนแรงต่าง ๆ ต่อไปได้ 2) แนวคิดการประกอบสร้างทางสังคมเป็นการอธิบายกลไกทางสังคม 4 ระดับ ประกอบด้วย ความรุนแรงที่แฝงอยู่ในระดับความคิดความเชื่อหรือวัฒนธรรมที่รุนแรง (Toxic Root) สภาพแวดล้อมทางสังคมที่รุนแรง (Toxic Environment) ความสัมพันธ์ที่รุนแรง (Toxic Relationships) และปัจเจกบุคคลในฐานะทายาทความรุนแรง (Toxic Fruits) ซึ่งทั้งหมดถือเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้ความรุนแรงในฐานะโครงสร้างทางสังคมสามารถถูกสืบทอดและถ่ายทอดมาอย่างยาวนานรุ่นแล้วรุ่นเล่า 3) ทายาทความรุนแรงสามารถเลือกจัดการกับประสบการณ์ความรุนแรงได้ 2 แนวทาง ได้แก่ การจัดการด้วยวิถีทางที่รุนแรงและการจัดการด้วยวิถีทางที่ไม่รุนแรง 4) ปัจเจกบุคคลที่เติบโตมาจากพื้นฐานครอบครัวตั้งต้นที่รุนแรงมีแนวโน้มที่จะสืบทอดหรือผลิตซ้ำความรุนแรงต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลนั้นก็สามารถเสริมสร้างพลังแห่งตนและเรียนรู้ที่จะจัดการประสบการณ์ความรุนแรงเหล่านั้นด้วยวิถีทางที่ไม่รุนแรงได้เช่นกัน 5) ในกรณีของความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องอาศัย 2 พลังสำคัญ ทั้งพลังภายในของปัจเจกบุคคลเองและพลังภายนอกจากสังคมทุกภาคส่วนที่จะเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวร่วมกัน

เพราะฉะนั้นการเสริมสร้างพลังแห่งตนจึงต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการเสริมสร้างพลังทางสังคมเพื่อยุติโครงสร้าง
ความรุนแรง

ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว เป็นปัญหาที่ทุกพื้นที่ทุกสังคมรวมทั้งใน
ระดับประเทศ และพื้นที่นครแม่สอดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้วิจัยสรุปปัญหาได้ ดังนี้ 1)
ปัญหาการขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว 2) ปัญหาเศรษฐกิจของครัวเรือน 3) ปัญหาที่จากการตีมีสุราหรือ
ใช้สารเสพติด 4) ปัญหาจากบุคคลที่มาจากหลายเผ่าพันธุ์ หลายเชื้อชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐวิชัย
อริยพัชฌ์พล และพัสสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล (2563 : 6) ศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
ของไทย พบว่า ปัญหาและการแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว 1) ด้านกายภาพ การที่ผู้ชายทำร้ายผู้หญิง
เนื่องจากโครงสร้างอำนาจ ควรแก้ปัญหาโดยการณรงค์เพิ่มความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงเริ่มตั้งแต่ในครอบครัว
2) ด้านเพศ การล่วงละเมิดต่อร่างกาย การล่วงละเมิดทางเพศสภาพ ควรแก้ปัญหาโดยการให้ความรู้แก่เด็ก ใน
เรื่องสำคัญที่ละเอียดอ่อน เช่น เพศ และควรปรับเปลี่ยนกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม
3) ด้านจิตใจ การดูต่ำใช้อำนาจทำร้ายจิตใจ ควรแก้ปัญหาโดยการสร้างค่านิยมที่ดีตั้งแต่เด็ก ปลูกฝังการทำ
ความดีให้เด็กตั้งแต่วัยเรียน 4) ด้านสภาพการเงิน เกิดจากครอบครัวที่ยากจน การไม่ได้รับการเลี้ยงดูตาม
อัตภาพ

**ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก** พบว่า ระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคล
ในครอบครัวมี 3 อย่างคือ 1) จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงใน
ครอบครัว พ.ศ.2550 2) จากการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงใน
ครอบครัว (ศปก.ต.) หรือศูนย์พัฒนาครอบครัว (ศพค.) 3) จากระบบและกลไกการขับเคลื่อนการยุติความ
รุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของธรรมา วิบูลย์ภานุเวช (2562 : 4) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความ
รุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 : จากเจตนารมณ์สู่การปฏิบัติ” ผลการวิจัยพบว่าเจตนารมณ์ในการออก
กฎหมาย คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้รัฐและประชาชนเข้ามามีส่วนในการรักษาสีหิตต่อเด็ก เยาวชน และบุคคลใน
ครอบครัวได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม 2) เพื่อใช้กฎหมาย
คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวแทนการใช้กฎหมายอาญา กรณีการกระทำความรุนแรงใน
ครอบครัว 3) เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และปกป้องคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง 4) เพื่อรักษา
สถานภาพความเป็นครอบครัวเมื่อนำพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.
2550 ไปใช้บังคับ พบว่ามีปัญหาหลัก 5 ประการ ดังนี้ 1) ในมาตรา 5 ต้องให้มีการร้องทุกข์ให้เป็นคดีก่อนแล้ว
จึงมีกลไกในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การฟื้นฟูและปรับปรุงพฤติกรรม 2) เปิด
โอกาสให้ยอมความได้ในทุกชั้นของกระบวนการยุติธรรม 3) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ประสานกันระหว่าง

หน่วยงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก 4) ความไม่รู้กฎหมายของประชาชน และ 5) มีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ สิ่งเหล่านี้ควรเร่งแก้ไขปรับปรุงให้กฎหมายมีความชัดเจน สร้างแนวทางการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่ ตลอดจนสร้างความรู้เรื่องกฎหมายให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงได้ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงสามารถใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองได้

แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ควรมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้ 1) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว 2) มุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ 3) ประชุมเครือข่ายความร่วมมือ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย และ 4) ให้ความช่วยเหลือ บำบัดผู้กระทำด้วยความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศินี วีรศิลป์ และบงกชมาศ เอกเอี่ยม (2559 : 5) ศึกษาเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อสตรีกรณีศึกษา ภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ ศพค. เพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อสตรี แนวทางแรก ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือทางด้านงบประมาณ/บุคลากรให้เพียงพอ แนวทางที่สอง ท้องถิ่นควรให้ความรู้บุคลากรหรือคนในชุมชนเกี่ยวกับ ศพค. มากขึ้นโดยเน้นการส่งเสริมการใช้สื่อในการติดต่อสื่อสารที่เหมาะสม แนวทางที่สาม ผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะต้องมีการจัดกิจกรรมร่วมกับ ศพค. ให้มากขึ้น พร้อมสร้างค่านิยมให้คนในชุมชนเกี่ยวกับไม่ยอมรับการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในทุกรูปแบบ แนวทางที่สี่ คณะทำงานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ควรมีการทบทวนความรู้ในเรื่องบทบาทของตนเองที่มีต่อชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ละเลยและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างไม่สิ้นสุด แนวทางที่ห้า ครอบครัวควรรับรู้บทบาทของตนเองในการเป็นสมาชิกของคนในครอบครัว ร่วมกันทำกิจกรรม และสร้างความตระหนักในการร่วมแก้ไขปัญหามิในทุกด้าน แนวทางที่หก ผู้ถูกระทำความรุนแรงเมื่อเกิดปัญหาต้องกล้าที่จะเปิดเผย และหากมีปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่อาจจะเกิดขึ้นขอให้เข้ามาที่ศูนย์เพื่อปรึกษาพูดคุยหาทางออก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานภาครัฐควรสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว
2. หน่วยงานภาครัฐควรมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกอบรมความรู้ทางกฎหมาย การประสานงาน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนผลักดันให้ระบบทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืน
3. หน่วยงานภาครัฐควรประชุมเครือข่ายความร่วมมือ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย เพื่อประสานงานความร่วมมือในการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. หน่วยงานภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือ บำบัด และติดตามพฤติกรรมผู้กระทำด้วยความรุนแรง เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดอื่นต่อไป
2. ควรศึกษาความรู้ ความเข้าใจของประชาชนต่อการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดอื่นต่อไป
3. ควรศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดอื่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- สุภาวดี น้อยมณี. (2558). *การสำรวจสถานการณ์เสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัวในตำบลแม่ยาวฮ่ออำเภอ ร้องกวาง จังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นญา พรหมหันท. (2560). *ทายาทความรุนแรง : แนวคิดการประกอบสร้างทางสังคมต่อการจัดการ ประสบการณ์ความรุนแรง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานา วิบูลย์ภาณุเวช. (2562). *พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวพ.ศ.2550 จากเจตนารมณ์สู่การปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและ

งานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกศินี วีรศิลป์ และบงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2559). การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อสตรีกรรมศึกษา ภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37* วันที่ 17-18 ธันวาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. (2550, 14 สิงหาคม). พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวพุทธศักราช 2550. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <http://web.krisdika.go.th>.

รัฐวิชญ์ อริยพัชญ์พล และ พงษ์สรรณ์ วรภัทร์ธีระกุล. (2563, เมษายน). การแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*. 5 (4), 321-335.